

HÄR

ÄR

SANNINGEN

OM

NACKA

(som omväxling)

LENNART NACKA SKOGLUND, 37 kommande julafton, ringde mig glad och pigg trots att vindarna inte precis blåst honom i nacken senaste året.

— Du, säger han, det skrivs och snackas så mycket om mej ännu, och det kanske jag ska vara glad för. Men jag tycker det skulle vara kul om någon skrev sanningen. Å då e väl du rätt gubbe?

■ JA, DET ÄR inte otänkbart. Efter att ha varit manager inom show business och spökskrivare åt signor Skoglund sedan 1952 så känner jag honom ganska väl.

■ SANNINGEN om Nacka? Det är en fin grabb.

Han har hjärta, ett gott sådant — tyvärr i vissa fall alltför gott.

Jag vet att det finns kända sportskrivare som kallar honom för »den där gangstern».

■ DÅ UNDRAR JAG om inte gangsterna snarare är de som lurat Nacka på pengar. 1/4 miljon i svenska pengar lyckades en italiensk luring — nära allierad med hans fru, skönhetsdrottningen Nuccia — vid namn Gino och något till blåsa honom på sommaren 1958, då han var hemma i Stockholm och hjälpte Sverige

till VM-silver. Nacka hade skrivit på papper in blanco.

■ HAN HAR ALLTID varit så, Nacka. Inget sinne för ekonomi om han nu vet ens hur det ordet stavas. Hur många svenska turister han under sin glanstid i Milano och Inter »lånat» kosing åt vet han inte.

Det enda han med säkerhet vet är att han aldrig får tillbaka ett öre!

MÅNGA SÄGER och tror att Nacka alltid varit en diva, play-boy och smått stöddig.

Det är alldeles fel, även om han utåt ofta hållit den masken.

Men han strör gärna omkring sig klyschor. Som när jag frågade honom varför han inte som Kurre Hamrin gått igenom en tränarkurs på Bosön.

— *Varför skulle jag göra det? Kurre är en fotbollsparkare, ja jag är en artist, ingen kan lära mej något!*

■ **DEN REPLIKEN** tycker jag nu inte är så rolig men däremot en annan han fällde 1958 inför VM:et i Stockholm. Jag var ute för att tala med honom, eftersom vi hade rätt mycket gemensamma affärer vid sidan om fotbollen. Överstepräster — Naccas uttryck — Nalle Halldén och

■ **DEN STORA FRÅGAN** är nu: var har Nacka gjort av sina pengar? Och hur mycket har han tjänat sedan han blev proffs i Inter 1950?

Tja, vad han gjort av sina pengar på vet han väl själv bara

Berättat för och av ÅKE LINDER

fläckvis, för att tala hans eget språk. Men han var oerhört generös när guldlet rann till och han var den stora stjärnan i Inter.

Jag minns när Nacka kom till Sverige på semester 1955. Han

strödde lite presenter omkring sig.

- Mamma Linnéa fick en persianpäls.
- Pappa Josef fick en guld-klocka.
- Storebror Georg fick en bil, en Ford som kostade 12.000.
- Lillebror »Ya» fick en moped.
- Självt fick jag en grönbå kostym i lyxklass.

Detta är bara ett litet smakprov på Signor Skoglunds givmildhet på den tiden det begav sig.

■ **VAD** har han tjänat?

Två miljoner skulle jag tro!

Han kostade Inter, Sampdoria och Palermo en hel del, och han har inte spelat gratis för Hammarby.

Hammarby vann med 3—1 efter en mästerligt inskruvad fri-spark av gubben Skoglund.

— Så nog har jag gjort rätt för kosingen. Och mer till. Anser Nacka.

■ **ATT NACKA PERSONLIGEN** gjort av med cirka två miljoner stämmer ganska bra.

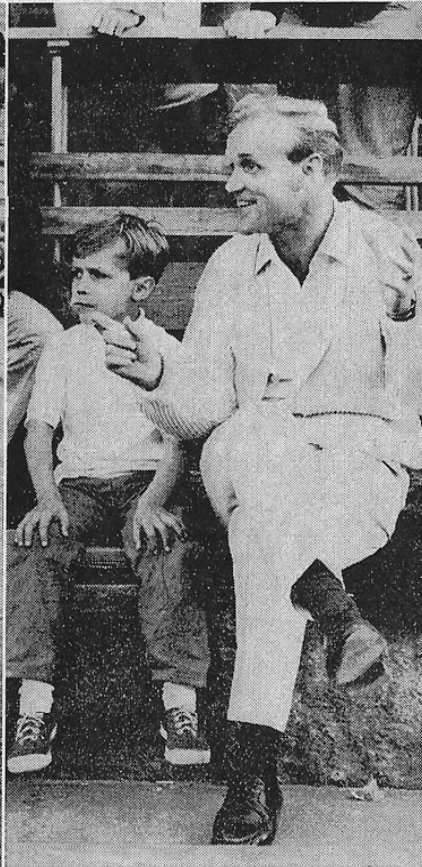
— Ängrar du ingenting?

— Nä, varför det? Ingen har haft så roligt som jag. Du minns väl själv hur kul vi hade i Milano på El Marocko (nattklubb) å dom andra ställena.

Nu tror många att Nacka slarvat bort sina miljoner.

Det är en sanning med modifikation.

Nacka var under sin tid som stjärna i Inter en ytterst skötsam yngling. Han rökte inte, ingen

Eric Persson mötte mig och sa' unisont:

— Din kille, Nacka, är fullständigt hopplös. Han kommer sist till måltiderna, är sist vid alla uppställningar, sist på träningarna, ja alltid sist.

Då dyker Skoglund himself upp från ingenting och säger:

— Ja, men det har väl ingen betydelse, för jag är ju först på bollen under matcherna...

Prästerna blev märkligt tysta!

För ett par år sedan hade Nacka sina båda grabbar Evert och Giorgio på besök hemma på Söder i Stockholm. Evert visade sig vara en talang av mått, medan däremot Giorgio tyckte det räckte fullständigt med att se på. Klacksparkens vänner hade sammanträde som synes...

— Dåligt betalt. Jag har spelat in en kvarts miljon i netto per säsong åt dom.

Säger Skoglund.

Och han överdriver inte.

Exempel: en dag i månaden Maj 1964 samlade en allsvensk match Djurgården — Elfsborg 7.000 på Stockholms Stadion. Tre dagar senare mötte Hammarby (läs Nacka) Brage i match i division två — 18.000 på läktarna!

sprit men naturligtvis några glas vin till maten som alla italienare.

■ **MEN NACKA** var en lyxfigur. Gissar att den garderob Frank Sinatra, »The King of Hollywood» kan visa upp, är ganska anspråklös mot den signor Skoglund demonstrerade när jag första gången hälsade på honom i Milano 1953.

En titt i fru Nuccias garderob var också ganska intressant. Den

skulle gjort kurvodrottningen Anita Ekberg grön av avund.

■ **MEN DET VAR NACKA** som fick betala. Inte bara för sin vackra fru utan även för dennas mor och allt hon medförde i bagaget i form av syslingar, kusiner, byslingar och diverse obestämbart folk från Sicilien.

Signor Skoglund själv hade en liten privat icke särskilt billig hobby. Han köpte bilar.

Började med en stor Lancia 1953, där han knappt nådde upp till ratten, och fortsatte sedan med omväxlande modeller av märkena Fiat och Alfa Romeo.

Minst tio bilar »pulveriserade» hr klacksparkaren — och sånt kostar!

Särskilt som en kärra som styrt av Nacka efter ett års tid praktiskt taget saknade allt andra handsvärde.

Bilar gillar inte alltid gå i farter på 160 knutar.

NACKA FÖREKOM för några månader sedan i tidningarna Se och Expressen som snöskottare, jobbade i snösvängen för 75 kronor om dagen hette det.

— Är det sant att du tog ett sånt jobb?

— Nä, har du också blivit snurrig. Jag fick fyra näsdukar av Se för att jag klädde ut mej till snögubbe och en av Expressen. Sen väckte dom mej en natt klockan åtta också, å de fick dom pynta 75 bly för — du tror väl inte man becknar sig hur billigt som helst?

(Upplysningsvis bör nämnas att med näsduk menar Nacka 100 kronor — en tusenlapp kallar han för ett lakan, men sådana är numera ganska sällsynta för hans räkning.)

■ **JAG HAR REDAN ANTYTT** att Nacka aldrig varit någon ekonom. Och han kommer säkert aldrig att bli det heller.

— Nä, man kommer väl aldrig mer att få något att vara ekonomisk med säger Nacka.

Utän att se ledsn ut för det.

■ **JAG MINNS** apropå det en vårdag i Milano, då Nacka och jag kom knallande på en av de större gatorna. Plötsligt stannade Nacka utanför en bank.

— Hör du va de skramlar här.
— Nä!

— De va som tusan, de e ju här jag har allt mitt klirr!

Det var då det. Närmare bestämt 1956, då jag var nere i Milano för att hjälpa honom med hans första bok »En miljon för en klackspark» som såldes i en upplaga på 40.000 exemplar, vilket är mycket för en idrottsbok.

REDAKTÖR SKOGLUND

■ **NACKA VAR FESTLIG** på många sätt. Men han var absolut ingenting för svaga nerver. Jag minns en annan episod från när vi jobbade på hans första bok. Nacka kommer farande vid 12-tiden till hotell Andreola, där jag bodde. Det var en onsdag.

Vanliga frågan till skrivaren av dessa rader:

— Ha'ru fått ihop någe?
— Jorå, en hel del. Vill du läsa det?

Det ville klacksparkare Skogpalm, som var mycket intresserad av vad han själv »skrev».

— Du, jag tycker jag skriver riktigt bra. Kommer igen vid 12-svepet som vanligt.

Jag tog för givet att Nacka skulle komma påföljande torsdag.

Det gjorde han inte.
Men han kom klockan tolv. Påföljande fredag!

På fråga om vad ända in i hoppsan han menade och så vidare svarade hr. Skoglund lugnt:

— Jag sa ju inte vilken dag jag skulle komma, bara att jag skulle komma klockan tolv.

Mitt svar på detta lämpar sig absolut inte för tryck i denna förnämliga publikation.

GNISTAN BORTA

■ **SANNINGEN OM NACKA?** Tja, det skulle jag kunna skriva en bok om. Men koncentrerat i några punkter:

1) Han har i det längsta vägrat inse att den dag måste kom-

ma då han är slut som fotbollsspelare och »sinalullerna» inte längre strömmar in på löpande band.

2) Han har mer eller mindre tappat gnistan både på och utanför fotbollsplanen.

3) Han har tappert försökt sig på jobb som bilförsäljare, försäljare av nylonstrumpor och kylskåp och en del annat — men misslyckats.

■ **NACKA** är nämligen ingen försäljare. Det enda han kan sälja är sin konst som fotbollsspelare och den charm som gjorde att han kunde meja publikrekord 1959—63 i Folkparkerna för gager inte mycket understigande de som uppbars av artister som Lasse Lönn Dahl, Gunnar Wiklund och Lill-Babs för att nu ta några namn ur högen.

■ **TRÄFFADE NACKA** när han börjat som försäljare av nylonstrumpor.

— Hur går affärerna?
— Fint må du tro. Fick en provsändning på 50 par å dom har gått åt.

— Du har alltså sålt dom?
— Tja, man måste ju känna sig för lite. Linnéa fick tio par, Gunilla fick tio, Kerstin tio, Sonja tio å din Tekla åtta ...

— Så du har två par kvar?
— Visst — men dom ska jag sälja!

ÅTER TILL ITALIEN?

■ **NATURLIGTVIS HAR** många haft »julafton» nu när Nacka fått det svårt och liremilionerna är slut.

— Va va de ja sa? De tar vi en kaka till på.

Ungefär så låter det väl på kafferepen.

Men Nacka ler och är glad ändå.

— Jag kommer tillbaka, »sjunger» han i telefonen.

Jag skulle inte bli så väldigt förvånad om han gör det.

Fast ingen vet förstas riktigt när och var och hur ...

☆☆☆

■ **DET VET HAN NÄMLIGEN** inte själv. Men är då exmiljonär Skoglund helt utan tillgångar?

Nej, han säger sig äga två kaf-

feaffärer i Milano. Men de ger givetvis inte så mycket som barerna gjorde. Den tvingades Nacka sälja sedan han fått vin- och spriträttigheterna indragna. Orsak: det hade spelats hasard där efter stängningsdags.

Detta hände när Nacka var hemma i Stockholm. Det är ganska märkligt att det händer så mycket i Milano när Nacka inte själv är där. Så visst har han haft rätt mycket otur. Allt är inte självförvållat.

— Kommer du att flytta ned till Milano igen?

— Det räknar jag med, fast först har jag nog tänkt att joxa lite till med trasan här hemma. Alltid finns det väl någon klubb som är intresserad av mig. Men jag vill ju inte precis lira i gårdsgårdsserien ...

■ **OTUR** kan man väl däremot inte kalla det att han aldrig lärt sig ett vanligt yrke. Han blev proffs när han var 20 år och litade helt på de pengar fotbollen skulle ge honom. Och det hade naturligtvis gått bra bara han förstått att sköta sina miljoner.

Felet är att han tjänat sina pengar för lätt. Både dom han gjort på fotbollen, i Folkparkerna, som grammofonsångare, bokförfattare, skriberier i tidningar och reklamfigur för diverse artiklar.

Visst finns det många som tycker synd om Nacka nu — även om skadeglädjen blommar på sina håll — men det är han inte mycket hjälpt med i dagens läge.

P. S.

— När jag muckar från lumpen ska jag lira för Kärrtorp i klass 1. Alltid kan dom sopa in några årtor på mina mackor. Brorsan Georg är tränare för Kärrtorp, vet du. Måste ha lite träning på vårkanten för sen blir det uppvisningsmatcher i sommar. Har anbud från en klubb i Norrland. Får två lakan och fritt flyg för en match.

— Folkparkerna då?

— De kan vi snacka om. Men klacka tvåkrona kan man ju alltid — bara jag slipper »sjunga». Du, nu hinner jag inte snacka mer. Väntar samtal från Lennart Nyman. Hammarby måste släppa mig så att jag får skåpa för Kärrtorp på direkten.

— Men du ville ju inte lira i gårdsgårdsserien?

— Nä, men för träningens och brorsans skull ... ☆☆☆